

New Zealand

CAMPINGPLADS, HVOR FAR GØR KLAR TIL AFTENSMADEN

Vi plejer på vore rejser at være så heldige, at vi ofte oplever spændende ting - som for eksempel begravelsesritualer med ofring af bøfler på Sulawesi, ophold i rismarkerne i indisk Himalaya hos vor taxachauffør Ravis familie, eller da træskærerens familie på Borneo havde inviteret os med til medicinmandens dans og trommeslag for at beskytte dem mod onde tildragelser.

Her i New Zealand er oplevelserne af en helt anden karakter, nemlig den enestående natur.

Vi har lejet en campervan, som den kaldes - det er en lettere ombygget Toyota, meget lig den Previa, som jeg havde megen fornøjelse af en halv snes år. Bunden bagi er løftet ca. 40 cm, hvilket giver plads til en komfortabel sengeplads, og neden under er der køleskab og opbevaringsbokse. Desuden er der et dobbelt gasblus, som hæftes på siden.

Det betyder, at vi selv laver mad - og som i al beskedenhed er en virkelig lækker og vigtig del af rejsen. Morgenmaden er som regel yoghurt med nødder og tørret frugt eller æggekage med skinke, til frokosten laver Anja en salat, hvori altid indgår de lokale avocado, og til aften er vi lidt forfaldne til lammesteg eller de uhørt lækre og tykke lokale laks, der er gode sammen med spinat eller squash/aubergine i flødesovs. Den lokale vin passer fint til det hele. Vi har en enkelt gang været et sted med køkkenfaciliteter, hvor

mine naboer ved komfuret kogte pastaskruer, som de blandede med tomatsauce. Jeg modstod fristelsen til at spørge, om ikke de ville have lidt fløde...

Vi startede med et par dage i Auckland, hvor vi boede hos en privat familie med en lille dreng på 2 år. Byen er på størrelse med København, men arealmæssigt udgøres det meste af fine træhuse med haver samt et lille centrum med højhuse - meget charmerende at gå rundt i.

Da vi fik bilen, kørte vi straks ud til kysten, så vi kunne konstatere, hvordan udstyret virkede. De første par dage var en blanding af regnbyger, sol og voldsom blæst - siden har der stort set kun været sol og 20-27 gr varme. Vi har næsten hver nat boet på en DOC (= Naturstyrelsen i DK) campingplads - de ligger som regel lidt afsides i en skov og ved en flod, og der er forskellige typer afhængig af, hvad der er af faciliteter. Vi har faktisk to gange været på en plads med varmt bad!

Vi plejer at kunne finde et sted at holde, hvor der er god plads og lige ved skovkanten. Vi sover med bagdøren åben i min side, så jeg i løbet af natten kan liste ud, når det presser på.

Det er meget imponerende, hvad DOC har etableret. Lige for tiden opholder vi os i den vestlige del af sydøen, og hele dette område er erklæret Unesco World Heritage, dvs noget, som skal beskyttes og bevares for alle. Der er med ganske korte mellemrum udsigtspladser over flodmundinger, bjerge med gletsjere, forrevne kyster samt noget jeg synes er specielt fascinerende, stier gennem oprindelige skove med træer, vi slet ikke kender til.

I mange af områderne er der opstillet skilte, der adviserer om, at her er udlagt giftfælder. Planen er, at disse skove skal bringes tilbage til deres oprindelige flora og fauna, som de var for 100 år siden, inden rotter og andet utøj spredte sig. Åbenbart er der en række "importerede" dyr og fugle, der i kraft af deres appetit og styrke har fortrængt de oprindelige arter. Jeg var en dag kommet på afveje i en skov, medens Anja tog solbad ved floden, og nåede at se ca. 40 fælder, inden jeg fandt en sti tilbage.

Der var dog ikke fangst i en eneste af disse fælder, og da vi i dag på en ca. 50 km strækning talte 10 helt nye overkørte dyr, så er trafikken nok menere effektiv - men naturligvis ikke garanti for, at det er de "slemme", der køres over.

På Nordøen bemærkede vi en del 4-5 m høje hække langs vejen, og det viste sig at være beskyttelse mod den til tider kraftige blæst omkring store plantager med kiwi-frugter og avocadoer. Her på sydøen er det vindruer samt æbler og blommeplantager, der dominerer. Desuden er der helt utroligt mange marker med køer og får. Faktisk er smør og lammekød nogen af de få ting, der er billigere her end i DK. Mest underligt er dog, at supermarkederne har norsk laks, der sælges billigere end den new zealandske (som til gengæld er bedre).

Naturen er fantastisk og svær at beskrive, men vi har mange billeder, som vi gerne viser frem, når vi er hjemme. Generelt er alt imponerende rent og velholdt, velorganiseret med masser af mere eller mindre udfordrende vandreruter. En spændende tur var ad tyske og skandinaviske guldgraveres stier ved vor forrige campingplads. En næsten regnskovsagtig bevoksning med stejle stier og små vandløb, hvor der blev gravet og vasket guld. For ca. 150 år siden var der mange steder et veritabelt guld-bonanza mange

steder på øen, og i de tidligere guldgraver byer er der stadig rester af gamle fængsler og gabestokke, når gemytterne skulle holdes lidt i ro.

Vi er også mange, der nyder dette flotte land - jeg vil tro, at udenfor byerne bestå op mod halvdelen af al trafik af turister - de fleste i biler og campere, en del på tungtlæssede cykler og nogle enkelte vandrere. I naturområderne er det langt flere.

Der er dog en lille slange i paradiset - med kaptajn Cooks ord fra hans dagbog i 1773, da han ankom til vestkysten:

"Det værste dyr her er de små sorte sandfluer, der er overmåde talrige, og er så irriterende, at det overstiger alt hvad jeg nogensinde har været udsat for, hvor de bider kommer en hævelse og en så utålelig kløen, at man ikke kan afstå fra at krads sig, hvilket til sidst ender i sår, ligesom kopper." Og netop kaptajn Cook må dog antages at have oplevet lidt af hvert på sine mange opdagelsesrejser!

Heldigvis er Anja ekspert på dette område, så hun har sørget for et righoldigt udvalg af remedier, som holder fluerne på let afstand.

Vi er i dag på en "normal" campingplads, da det igen er lykkedes mig at brække et stykke af en tand i mit efterhånden ret internationale gebis. Det er så første gang vi har wifi siden færgeoverfarten forleden nat. Jeg har fået en tid hos tandlægen i morgen - og Anja ville gerne vaske tøj, medens jeg gør klar til laks og spidskål i flødesovs. En flaske rosevin er lagt på køl. Noget godt må man da have for at glemme tandlægen..

Mange hilsner fra
Anja og Søren